

Отводътъ могатъ да ся предявяватъ само до три дни откакъ ся обяви на съдящитъ распорежданіето на съдътъ за назначеніето на вѣщитъ люди, освѣнъ ако причината за отводъ ся породи и обнаружи отпослѣ. Въ такъвъ случай отводътъ треба да бѫде предявенъ преди да ся начне изслѣданіето.

216. Заключеніето на вѣщитъ люди требва да ся излага писменно, съ изясненіе на доводътъ, възъ които е то основано. Ако предметътъ на изслѣданіето е простъ и незатруднителенъ, а също ако вѣщитъ люди сѫ безкнижни или малокнижни, или не владѣятъ добре бѣлгарскій языкъ, то съдътъ може да поискა, на място писменно, устно мнѣніе; въ този случай то ся записва въ протоколътъ, който ся подписва отъ вѣщитъ люди.

217. Вѣщитъ люди, които сѫ прѣли назначеніе, ако ся не явятъ за изслѣданіето си безъ уважителни оправданія, или не представятъ заключеніята си въ назначенный срокъ, подпадатъ подъ глоба до сто гроша, а на мястото имъ, ако има възможность, назначаватъ ся други.

218. За трудътъ си, за напуштаніе работата си и за разносите подиръ издираніята вѣщитъ люди могатъ да искатъ възнагражденіе. Това исканіе ся заявява писменно или устно въ сѫщото време когато ся представя заключеніето.

219. Съдътъ опредѣлява суммата на възнагражденіето съобразно съ каквината (качеството) на трудътъ, съ цѣната на работните дни, съ далечината на мястото, съ употребеното време и съ други уважителни обстоятелства. Определеніето на съдътъ требва незабавно да ся испълни, и жалби отъ вѣщитъ люди противъ опредѣленіето на съдътъ за възнагражденіето имъ не ся допускатъ.

220. Възнагражденіето на вѣщитъ люди ся плаща испърво отъ онай страна, която е молила за освидѣтелствованіето, или и отъ двѣтъ страни по равно, ако бы и двѣтъ да сѫ молили за това, или ако изслѣданіето е било назначено по усмотрѣніето на съдътъ.

221. Съдътъ не е длѣженъ да ся подчинява на мнѣніето на вѣщитъ люди когато не е съгласно съ достовѣрнитѣ обстоятелства на дѣлото.

ЧЕТВЪРТО ОТДѢЛЕНИЕ.

Повѣрката на писменните доказателства.

222. Повѣрката на записките и смѣтките срѣщу първооб-